

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Пиров Ҳочибой Пирмахмадович дар мавзуйи “Шартҳои педагогии муносибгардонии муносибатҳои байни омӯзгор ва хонандагонии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ”, ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01–Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот пешниҳод шудааст.

Мубрамии мавзуйи таҳқиқот.

Дар марҳилаи муосири рушди Ҷумҳурии Тоҷикистон ислоҳоти низоми маориф ва таҳсилоти миллӣ яке аз муҳимтарин омилҳо дар татбиқи амалии сиёсати давлату ҳукумат дар соҳаи илму маориф маҳсуб меёбад. Дар асоси сиёсати хирадмандонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои муаззами миллат, Президенти кишвар, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар соҳаи илм ва маориф, фарҳанг ва иқтисодиёт комёбиҳои беназир ба даст оварда шуданд. Дар ин раванд рушди бонизоми соҳаи маориф, мақому манзалати омӯзгор ва фароҳам овардани шароити мусоиду беҳтар барои таълиму тарбияи насли наврас самти афзалиятнок доништа шуда, чиҳати рушди он тадбирҳои зарурӣ андешида мешаванд.

Дар тули солҳои соҳибистиқлолӣ бо мақсади ислоҳот ва рушди соҳаи маориф дахҳо стратегия ва барномаҳои давлатӣ қабул карда шуданд, ки ба ташаккули заминаҳои ҳуқуқӣ, бунёду азнавсозӣ ва таҳкими моддӣ-техникии муассисаҳои таълимӣ мусоидат намуданд. Мақсад аз амалӣ сохтани тамоми иқдомот дар самти рушди илму маориф баланд бардоштани сатҳи саводнокиву маърифатнокии миллат, мунтазам беҳтар гардонидани сатҳу сифати таълим ва тарбияи кадрҳои ба талаботи ҷамъияти муосир ҷавобгӯӣ мебошад. Ташаккули шахсияти баркамол, дорои қобилияти баланди ахлоқӣ, зехнӣ ва малакаю маҳорати зарурӣ маҳз аз муносибати инсонгароӣ ва мутобиқи омӯзгору хонанда ибтидо мегирад ва дар раванди фаъолияти маърифатии муассисаҳои таҳсилотӣ

тақвият меёбад.

Ҷомеаи омузгорон ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ҳамчун як навъ меҳвари мактаб мебошанд, ки мисли ҳамфикрон ҳамкорӣ карда, ҷаъолияти ахлоқӣ ва муоширатро амалӣ менамоянд, ки дар натиҷа байни онҳо низоми муносибатҳои маънавию ахлоқӣ инкишоф меёбад ва омили муҳими муваффақи таҳсилот махсуб меёбад.

Вобаста ба фикрҳои Ҷавулзикр, интиҳои мавзӯи таҳқиқот ва коркарди илмӣ он аз тарафи Пиров Ҳоҷибой Пирмаҳмадович дар марҳилаи муосири рушди низоми таҳсилот хеле ҷолиби диққат буда, ба таҳқиқоти муҳим ва муҳими илмҳои педагогӣ махсуб меёбад. Рисолаи Пиров Ҳоҷибой Пирмаҳмадович дар мавзӯи “Шартҳои педагогии мутаносибгардонии муносибатҳои байни омузгор ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ”, аз муқаддима, ду боб, шаш зербаҳш, хулосаҳои бобҳо, хулосаи умумӣ, феҳристи адабиёт иборат аст.

Дар муқаддимаи диссертатсия аз ҷониби муҳаққиқ сатҳи таҳқиқи мавзӯ, муҳимият ва зарурияти таҳқиқу баррасии муаммои маводи назар, ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқоти илмӣ, сарчашмаҳо ва равиши анҷоми кори илмӣ, предмет ва объекти таҳқиқ, инчунин матолиби меҳварии барои дифоъ манзуршаванда ба таври возеҳ шарҳу тафсир ёфтаанд.

Ҳадафи таҳқиқот асоснокии методологӣ ва назариявӣ, тарҳрезӣ ва амалисозии технологияи мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ мебошад. Дар асоси ҳадафи муайян гардидаи таҳқиқот вазифаҳо ва усулҳои таҳқиқ аз тарафи муаллифи рисола хеле равшан ва возеҳ аниқ карда шудааст.

Дар боби якуми диссертатсия «**Асосҳои методологӣ ва назариявии мутаносибгардонии муносибатҳои байни педагог ва хонандагон**» муносибатҳои педагог ва хонанда ҳамчун раванди педагогии мутаносибшаванда таҳқиқ ёфта, шартҳои педагогии ин муносибатҳо муқаррар шуданд, меъёрҳо ва маҷмуи методикаҳои омузиш ва баҳодихии натиҷаҳои мутаносибгардонии муносибатҳои омузгору мактаббачагон

баррасӣ гардидаанд. Бо ақидаи муаллифи рисола розӣ шудан мумкин аст, ки мутаносибӣ дар таълифоти фалсафӣ ва ҷомеашиносӣ ҳамчун мақсади фарҳанг, ки ба дарки олам ва инсон нигаронида шудааст, яқум, чун шакли мувофиқтарине фаҳмида мешавад, ки самти инкишофи ҳама чизи тодро муайян мекунад; дувум, ҳамчун воситае фаҳмида мешавад, ки робитаи мутақобили унсурҳо, қисмҳо, тарафҳои ҳама гуна чизи тодро дар асоси тартиби дохилию амиқ, ҳамоҳангӣ, пуррашавандагӣ ва таъсири мутақобил амалӣ мегардонад. Ҷолиби диққат аст, ки доктараб дар доираи ин фасл бо мақсади таҳқиқи ҷузъҳои сохторӣ ва сатҳҳои зоҳиршавии мутаносибшавии муносибатҳо ҷадвали «Муносибати педагогӣ ба муносибатҳои арзиши байни омӯзгорон ва мактаббачагон» истифода шудааст.

Муаллиф дуруст қайд менамояд, ки дар мавриди муносибатҳои таълимиву тарбиявӣ мактаббача субъекти фаъолият аст, ҳадафу вазифаҳои муносибатҳои арзиширо ба миён мегузорад. Ҳамчун шахси бошуурӯ бо низоми арзишҳо дар таъсири мутақобил қарор мегирад, мазмуну маънои арзишҳоро дарк ва бунёд менамояд.

Дар боби дуввуми диссертатсия **«Технологияи педагогии мутаносибгардонии муносибатҳои омӯзгор ва мактаббачагон»** худташхисӣ ва худтахлилқунии вазъи мутаносибгардонии педагог ва мактаббачагон, тарҳрезӣ ва амалисозии технологияи педагогӣ барои мутаносибгардонии муносибатҳои таҳқиқшаванда анҷом ёфта, самаранокии натиҷаҳои амалисозии технологияи педагогӣ оид ба мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва мактаббачагон санҷида шудаанд. Муаллифи диссертатсия дар зербахши ин боб бо мақсади омӯзиши амиқтари самтгирии шуури мактаббачагони муосир бо методҳои анкетагирӣ ва суҳбат интихоби сифатҳои шахсиятро ошкор намудааст, ки мактаббачагон онҳоро барои мутаносибгардонии муносибатҳо ҳамчун арзишҳо дарк мекунанд. Дар идомаи фасли мазкур дар асоси таҳия ва ташкили қорҳои таҷрибавӣ-озмоишӣ аз тарафи муҳаққиқ сатҳи ташаккули маҳорати рефлексивӣ, худидорақунии

фаъолият, худнақшагирии фаъолият, худназорати фаъолият дар муносибатҳо тавассути тест, анкета ва пурсиш аз ҷониби худи мактаббачагон ошкор гардидаанд.

Натиҷагирӣ аз кори таҷрибавӣ-озмоишӣ, ки дар диссертатсия ва маводи нашргардидаи муаллиф инъикос гардидаанд, таҳқиқу баррасии ҷабҳаҳои илмӣ-методиӣ масъаларо ба таври комил дар бар мегиранд. Нақш ва мавқеи истифодан омилҳо, шартҳо ва механизмҳои самараноки мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ аз ҷониби муаллифи рисола бо гузаронидани корҳои санҷишӣ-озмоишӣ тасдиқ карда шудааст.

Унвонҷӯ муваффақ шудааст, ки дар заминаи баҳисобгирии таҳқиқоти илмии психологӣ-педагогӣ марбут ба муаммои таҳқиқшаванда, таҳлили осори фалсафӣ таърихӣ, қонун, стратегия ва барномаҳои давлатӣ вазъ ва рушди мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ, назарияи фаъолияти педагогӣ дар раванди навоарӣ дар таълим, таълимот оид ба моҳият ва вазифаҳои тарбияи хонандагон амик омӯхта, дар асоси таҳлилу баррасии андешаҳои муҳаққиқони соҳа нуктаи назари хешро ибраз намояд.

Падидаи навагонӣ ва бозёфти илмии рисолаи Пиров Ҳочибой Пирмаҳмадович бо он арзёбӣ мегардад, ки муаллиф аз нигоҳи тозаи пажӯҳиш масъалаи омилҳо, шартҳо ва механизмҳои педагогии рушди мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумиро баррасӣ намуда, хусусиятҳои таъсири онҳоро ба ташаккули ҷаҳонбинӣ ва камолоти хонандагон дар шароити муосир ва самаранокии раванди маърифатии онҳоро ошкор намудааст.

Навагонии илмии таҳқиқоти мазкур аз он иборат аст, ки бори нахуст омилҳо, шартҳо ва механизмҳои педагогии рушди мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ дар шароити муосири кишварамон муайян карда шудаанд; - моҳияти мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва

хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ошкор карда шудааст; бартараф кардани носозгорӣ, номувофиқатии ҷузъҳо, вазифаҳо ва ноилшавӣ ба мутаносибӣ, мусоидати тарафайни онҳо дар асоси мутаносибшавии онҳо бо ҳадаф; механизмҳои мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ муайян гардиданд: пуррақунӣ, ҳамгирӣ, интериоризатсия ва экстериоризатсия, инъикос (меросбарӣ) ва тавлиди (офаридан) арзишҳо; - маҷмуи шартҳои педагогии мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ асоснок карда шуд;- самаранокии мутаносибгардонии раванди таҳқиқшаванда ошкор гардид: пайдоиши синергия, рушди рефлексия, азхудкунии аҳамияти арзишҳо, инъикос, тавлиди мазмунҳо, тағйири нуқтаи назар дар фаҳмиши арзиш, бехтаргардонии интихобҳои арзишӣ, дақиқ кардани низоми арзишҳо, рушди иқтидори шахсиятӣ, пайдоиши сифатҳои нави шахсият, корҳои неқ; - технологияи педагогӣ коркард шуд, ки масирҳои инфиродӣ-шахсиятӣ (барноманоман шахсии худмуайянқунӣ мактаббачагон дар низоми арзишҳо) ва лоихақашии иҷтимоиро фаро мегирад, ки ба мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ равона гардидааст.

Саҳми шахсии муаллифи рисола Пиров Ҳ.П. аз иштироки бевоситаи ӯ дар тамоми марҳалаҳои таҳқиқот иборат аст: банақшагирӣ, интихоб ва асоснок кардани мавзӯ, тартиб додани сохтори диссертатсия, муайян кардани ҳадаф, вазифаҳо, объект ва предмети таҳқиқот, ҷустуҷӯ ва дарёфти адабиёти зарурӣ онд ба мавзӯи таҳқиқот, ҷамъоварӣ ва муназзам кардани натиҷаҳои кори таҷрибавӣ-озмоишӣ ҳамчун пойгоҳи маълумоти озмоишӣ ва коркарди онҳо, таҳлили натиҷаҳои коркарди маълумоти озмоишӣ, омодаسازی ва интишори мақолаҳои илмӣ, иштирок дар чорабиниҳои илмӣ, ҷамъбасти натиҷаҳо ва таълифи диссертатсия.

Қобили зикр аст, ки натиҷаи асосӣ ва арзишманди пажӯҳиш дар маводҳои Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон, Паёми Академияи таҳсилоти Тоҷикистон, Паёми Пажӯҳишгоҳи рушди маориф, Паёми

Донишгоҳи давлатии Бохтар маводи конфронси илмӣ-амалии ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ, мизҳои мудаввар, семинарҳо ва тренингҳо баррасӣ шуда, дар мақолаҳои инъикос ёфтааст, ки 4 адади он дар нашрияҳои тавсиякардаи ҚОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таърифи расидаанд.

Дастгоҳи илмӣ ва сохтори диссертатсия, автореферати он мувофиқи талаботи Дастурамал онд ба тартиби барасмиятдарории диссертатсияҳо барои дарёфти дараҷаи илмии доктори фалсафа (PhD)-доктор аз рӯйи ихтисос, номзади илм ва доктори илм, авторефератҳо ва мақолаҳои илмии ҷопшуда дар сатҳи хуб таҳия гардида, муҳтавои автореферат ба мазмуни диссертатсия мувофиқ ва тасаввуроти аниқро доир ба моҳияти таҳқиқоти гузаронидашуда ва натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф медиҳад. Мақолаҳои дар нашрияҳои илмии тақризшаванда батаърифи расидаи унвонҷӯй муҳтавои асосии таҳқиқоти диссертатсиониро фаро мегиранд.

Эрод ва пешниҳод нисбати камбудии мавҷудбуда.

Зикр намудан ба маврид аст, ки дар баробари дастовардҳои илмии назариявӣ амалии муҳаққиқ, дар диссертатсия норасоҳои зерин дида мешаванд, ки зикри он характери тавсиявӣ дорад.

1. Дар боби дуҷуми диссертатсия, агар аз тарафи муаллифи рисола мушкилотҳои мавҷудбуда ва бартарафсозии онҳо дар низомии рушди мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагонии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ба таври тавсиявӣ пешниҳод мегардид, ба диссертатсия арзиши илмӣ бештар мебахшид.

2. Дар рисола хуб мебуд, ки дар бораи роҳ ва усулҳои омодагии омӯзгорони оянда дар макотибҳои олиии касбӣ ва муассисаҳои миёнаи касбии педагогӣ оиди ташаккули мутаносибгардонии муносибатҳои педагог ва хонандагонии муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ пешниҳод ва тавсияҳои илмӣ дода мешуд.

3. Дар баъзе саҳифаҳои кори диссертатсионӣ ва фишурдаи он баъзе хатогиҳои имлоӣ, мантиқӣ ва техникӣ ба назар мерасад, ки ба таҳриру тасҳеҳ ниёз доранд.

Бояд қайд кард, ки камбудии зикршуда арзиши комили илмӣ ва дастовардҳои назарраси диссертатсияи Пиров Ҳочибой Пирмаҳмадовичро дар мавзӯи “Шартҳои педагогии мутаносибгардонии муносибатҳои байни омӯзгор ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ”, дар ҳудуд ва микёси мавзӯи таҳқиқшуда ҳалалдор намекунад.

Дар ҳаллу ҷасли вазифаи пешгузошташуда диссертант далелу маводи заруриро ба таври возеҳ ва васеъ истифода кардааст. Диссертант аз адабиёти илмии зарурӣ дар самти таҳқиқоти мазкур огоҳии комил ва ҳамачониба дорад.

Дар умум, диссертатсияи Пиров Ҳочибой Пирмаҳмадович дар мавзӯи “Шартҳои педагогии мутаносибгардонии муносибатҳои байни омӯзгор ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ”, барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.01–Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот таҳқиқоти таҳассусӣ ва мустақилона анҷомёфтаи илмӣ дар соҳаи педагогикаи ватанӣ мебошад.

ХУЛОСА

Диссертатсияи Пиров Ҳочибой Пирмаҳмадович дар мавзӯи “Шартҳои педагогии мутаносибгардонии муносибатҳои байни омӯзгор ва хонандагони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ”, кори ба итмомрасидаи илмӣ-таҳқиқотӣ буда, аз ҷониби муаллиф мустақилона ва дар сатҳи ҳуби илмӣ иҷро карда шудааст.

Нуқтаҳои илмӣ, натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ ва хулосаҳои рисолаи илмӣ дар мақолаҳо, аз он ҷумла дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки рӯйхати онҳо дар рисолаи илмӣ ва фишурдаи он дарҷ гардидаанд, интишор шудаанд.

Диссертатсия ба талаботи банди 53-и Низомномаи ҚОА назди

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ”, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, пурра ҷавобгӯ буда, муаллифи он Пиров Ҳочибой Пирмаҳмадович барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои педагогӣ, аз рӯйи ихтисоси 13.00.01–Педагогикаи умумӣ, таърихи педагогика ва таҳсилот сазовор мебошад.

Муқарризи расмӣ:

Номзади илмҳои педагогӣ, дотсенти
кафедраи умумидонишгоҳии
педагогикаи ДДК ба номи
Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Лоиков П. Ч.

04.05. 2024с.

Маълумот барои тамос: 735360. Ҷумҳурии Тоҷикистон, вилояти Хатлон,
ш.Кӯлоб, к.Сафаров 16. Тел.+(992)3322-23506. Сайт: <http://www.kgu.tj>.

Имзои Лоиков П. Ч.ро тасдиқ менамоем.
Сардори РК ва КМ ДДК ба номи
Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ

Амиров Ф.А.